

Mızıka Muhabbetleri

– AhmetZeytinci · 07 Ağustos 2014

Seksenli yıllar, üniversite sınavını kazanmışız, tayinimiz Uludağ Üniversitesi İ.İ.B.F. İşletme bölümüne çıkmış. İlk defa evden ayrılmışız, ilk defa gurbet gelmiş başımıza, ekmeğimize aşımıza. Ekim ayında okul başlamış, derslere giriyoruz, ara sıra Kültür Park'a gidiyoruz, bazen Tofaş'ın, Oyak Reno'nun basket maçlarına ya da Bursa Spor'un futbol maçlarına gittiğimiz oluyor...

Bursa'ya giderken mızıkamıda almışım yanıma, hem arkadaşlara hem kendime canım sıkıldığı zaman çalarım diye...Arada cebimde taşırım, ara da evde durur, okula götürürüm bazen. Hele de bir gitar çalan da varsa yanında, ikisi bir araya geldi mi değme gitsin keyfimize...

Bir gün arkadaşlarla kararlaştırdık, bugün futbol maçına gideceğiz. Tesadüf mızıkamıda o gün iç cebime koymuşum. Biletimizi aldık gişeden, içeriye girecekken polis üst baş araması yapıyor. Ceplerime bir dokundu sertçe bir şey, biraz irkildi, çıkardım, "bu ne"dedi,"Ağz armonikası ara sıra arkadaşlara çalarım"dedim. Baştan inanmadı, hakeme filan fırlatırım mı zannetti ne,"Çal bakalım"dedi, deniyor beni, aldım ağzıma mızıkayı, Şeyh Şamil çalmaya başladım biraz, arkamda da insanlar birikmeye başladı, kimiside tempo tutuyor, o arada başka polislerden biri; herhalde ki gençliğinde folklor oynamış belli , bayan polise kolunu kaldırdı, figür migür yapmaya başladılar, onlar figür yapmaya başlayınca, ben de daha bir coşkulu çalar oldum Şeyh Şamil'i, o arada tribünden gözler bize çevrildi, alkış malkış başlayınca, bayan polisle erkek polis utanır gibi oldular, oynamayı bıraktılar. Seyirci coştur mu bi daha bi daha tezahüratı yapmaya başladı...

O sırada bana arama yapan polis "tamam tamam anladık dedi, sen bu mızıkayı çalıyorsun; ama sinirlenip de sakın hakeme atayım deme" başını salladı,"Bir yaşıma daha girdim "dedi "Yok dedim amirim atar mıyım hiç, onunla biz ruhumuzu dinlendiriyoruz, kendimizi coşturuyoruz sen merak etme"

İşte böyle bizim mızıka muhabbetleri...